

MONETÆR KONVENTION**indgået mellem den europæiske union og vaticanstaten**

(2010/C 28/05)

DEN EUROPÆISKE UNION, repræsenteret af Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik,

og

VATIKANSTATEN, repræsenteret af Pavestolen, jf. artikel 3 i Laterantraktaten, ER —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 erstattede euroen den 1. januar 1999 valutaen i hver af de medlemsstater, der deltog i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, herunder Italien.
- (2) Allerede inden indførelsen af euroen eksisterede der bilaterale monetære konventioner mellem Italien og Vatikanstaten, særligt den monetære konvention mellem Den Italienske Republik og Vatikanstaten, der blev indgået den 3. december 1991.
- (3) I erklæring nr. 6, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Vatikanstaten, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta.
- (4) Det Europæiske Fællesskab repræsenteret ved Den Italienske Republik i samarbejde med Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB), indgik den 29. december 2000 en monetær konvention med Vatikanstaten.
- (5) I overensstemmelse med denne monetære konvention anvender Vatikanstaten euroen som sin officielle valuta og giver eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler. Vatikanstaten forpligter sig til at lade EU's regler om eurosedler og -mønter — herunder dem, der vedrører beskyttelse mod falskmøntneri — finde anvendelse inden for Vatikanstatens område.
- (6) Denne konvention pålægger hverken ECB eller de nationale centralbanker nogen forpligtelse til at opføre vaticanske finansielle instrumenter på listen eller listerne over tilladte instrumenter i forbindelse med Det Europæiske System af Centralbankers pengepolitiske operationer.
- (7) Der nedsættes et blandet udvalg med repræsentanter for Vatikanstaten, Den Italienske Republik, Kommissionen og ECB til at overvåge gennemførelsen af denne konvention, fastsætte det årlige loft for møntudstedelse, undersøge, om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, samt vurdere de foranstaltninger, som Vatikanstaten iværksætter med henblik på at gennemføre de relevante EU-retlige regler.
- (8) Den Europæiske Unions Domstol er den juridiske instans, der bilægger eventuelle tvister i forbindelse med konventionens anvendelse —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Vatikanstaten har ret til at bruge euroen som sin officielle valuta i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1103/97 og forordning (EF) nr. 974/98. Vatikanstaten giver eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 2

Vatikanstaten udsteder ikke nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Den Europæiske Unions godkendelse af betingelserne herfor. Betingelserne for udstedelse af euromønter fra den 1. januar 2010 er fastlagt i de følgende artikler.

Artikel 3

1. Det blandede udvalg, der er nedsat ved denne konvention, beregner det årlige loft (udtrykt i værdi) for Vatikanstatens udstedelse af euromønter som summen af:

— *en fast del*, som for 2010 fastsættes til 2 300 000 EUR. Det blandede udvalg har hvert år mulighed for at revidere den faste del for at tage hensyn til både inflation — på grundlag af HICP-inflationen i Italien i år $n-1$ — og forhold, der måtte have væsentlig indvirkning på markedet for euromønter til samlerbrug.

— *en variabel del*, der beregnes som Den Italienske Republiks gennemsnitlige møntudstedelse pr. indbygger i år $n-1$ multipliceret med antallet af indbyggere i Vatikanstaten.

2. Vatikanstaten har mulighed for at udstede en særlig erindringsmønt og/eller mønter til samlerformål i de år, hvor pavestolen står tom. Såfremt denne særlige møntudstedelse indebærer, at den samlede møntudstedelse overskrider det i stk. 1 nævnte loft, skal den resterende del af det foregående års loft anvendes, og/eller det følgende års loft skal sænkes tilsvarende.

Artikel 4

1. De euromønter, der udstedes af Vatikanstaten, skal, for så vidt angår pålydende værdi, status som lovligt betalingsmiddel, tekniske specifikationer, design på den fælles side og det fælles design på den nationale side, være identiske med de euromønter, der udstedes af de af EU's medlemsstater, der har indført euroen.

2. Vatikanstaten underretter på forhånd Kommissionen om udkastet til den nationale møntsides design, og Kommissionen kontrollerer, at det er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Artikel 5

1. Vatikanstatens euromønter præges af Den Italienske Republiks Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 har Vatikanstaten dog mulighed for, med det blandede udvalgs godkendelse, at lade en anden euro-producerende møntanstalt i EU end den i stk. 1 nævnte præge dens euromønter.

Artikel 6

1. Mængden af euromønter, der udstedes af Vatikanstaten, sammenlægges med den mængde euromønter, der udstedes af Den Italienske Republik, med henblik på Den Europæiske Centralbanks godkendelse af den samlede mængde, der i henhold til artikel 128, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udstedes i denne medlemsstat.

2. Senest den 1. september hvert år underretter Vatikanstaten Den Italienske Republik om mængden og den pålydende værdi af de euromønter, som den har til hensigt at udstede det følgende år. Den underretter tillige Kommissionen om de påtænkte betingelser for udstedelsen af disse mønter.

3. Vatikanstaten fremsender de i stk. 2 nævnte oplysninger for året 2010 umiddelbart efter underskrivelsen af denne konvention.

4. Vatikanstaten sætter mindst 51 % af de euromønter, der hvert år udstedes, i omløb til pålydende værdi, uden at dette dog har betydning for bestemmelserne om udstedelse af mønter til samlerformål. Hvert femte år undersøger det blandede udvalg, om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, og har mulighed for at forhøje den.

Artikel 7

1. Vatikanstaten har ret til at udstede euromønter til samlerbrug. De indregnes i det årlige loft, der nævnes i artikel 3. Vatikanstatens udstedelse af mønter til samlerbrug følger EU's retningslinjer for udstedelse af mønter til samlerbrug, hvoraf det fremgår, hvilke tekniske specifikationer, design og pålydende værdi skal gøre det muligt at skelne disse mønter fra dem, der sættes i omløb.

2. Mønter til samlerbrug, der udstedes af Vatikanstaten, er ikke lovlige betalingsmidler i Den Europæiske Union.

Artikel 8

1. Vatikanstaten forpligter sig til at vedtage alle passende foranstaltninger, ved direkte gennemførelse af den relevante fællesskabsret eller tilsvarende tiltag med henblik på at gennemføre de EU-retsakter, som opregnes i bilaget til denne konvention, inden for følgende områder:

a) eurosedler og -mønter

b) forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger.

Når og hvis der oprettes en banksektor i Vatikanstaten, udvides bilagets liste over retsakter og regler til at omfatte EU-retlige regler for bank- og finanssektoren og relevante ECB-retsakter og -regler, herunder særligt krav om statistiske indberetninger.

2. Vatikanstaten gennemfører de retsakter og regler, der nævnes i artikel 1, under iagttagelse af de i bilaget angivne frister.

3. Kommissionen foretager hvert år de ændringer i bilaget, som nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler tilsiger. Det blandede udvalg fastsætter herefter passende og rimelige frister for Vatikanstatens gennemførelse af de nye retsakter og regler i bilaget.

4. Det ajourførte bilag offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9

Pengeinstitutter i Vatikanstaten kan få adgang til interbankafviklings- og betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer inden for euroområdet på de vilkår, som fastsættes af Banca d'Italia efter overenskomst med Den Europæiske Centralbank.

Artikel 10

1. Den Europæiske Unions Domstol er den juridiske instans, der i forbindelse med denne konventions gennemførelse har enekompetence til at bilægge eventuelle tvister, som ikke kan løses af det blandede udvalg.

2. Såfremt Den Europæiske Union (efter henstilling fra EU's delegation i det blandede udvalg) eller Vatikanstaten finder, at den anden part ikke har opfyldt en forpligtelse i henhold til denne konvention, kan de hver især indbringe sagen for Domstolen. Domstolens dom er bindende for parterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for en frist, som Domstolen fastlægger i sin dom.

3. Hvis Den Europæiske Union eller Vatikanstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den fastlagte frist, kan den anden part straks bringe konventionen til ophør.

Artikel 11

1. Der nedsættes et blandet udvalg. Det består af repræsentanter for Vatikanstaten og Den Europæiske Union. EU's delegation består af repræsentanter for Kommissionen, Den Italienske Republik og Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Unions delegation tilstræber at vedtage sin forretningsorden i enighed.
2. Det blandede udvalg afholder møde mindst en gang om året. Formandsposten går hvert år på skift mellem en repræsentant for Den Europæiske Union og en repræsentant for Vatikanstaten. Det blandede udvalg træffer afgørelser ved enstemmighed.
3. Det blandede udvalgs medlemmer udveksler synspunkter og oplysninger og træffer de i artiklerne 3, 6 og 8 nævnte afgørelser. Det undersøger Vatikanstatens foranstaltninger og søger at bilægge eventuelle tvister, som gennemførelsen af denne konvention måtte give anledning til.
4. Den Europæiske Union varetager det første formandskab i det blandede udvalg efter konventionens ikrafttræden, jf. artikel 13.

Artikel 12

Hver part kan opsige denne konvention med et års varsel, jf. dog artikel 10, stk. 3.

Artikel 13

Denne konvention træder i kraft den 1. januar 2010.

Artikel 14

Den monetære konvention af 29. december 2000 ophæves med virkning fra denne konventions ikrafttrædelsesdato. Henvisninger til konventionen af 29. december 2000 betragtes herefter som henvisninger til denne konvention.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2009.

For Den Europæiske Union
Joaquín ALMUNIA
Medlem af Europa-Kommissionen

For Vatikanstaten og, på dennes vegne, Pavestolen
H.E. ærkebiskop André DUPUY
Pavelig nuntius ved Den Europæiske Union

BILAG

BESTEMMELSER, DER SKAL GENNEMFØRES	FRIST FOR GENNEMFØRELSEN
Forebyggelsesforanstaltninger mod hvidvaskning af penge	
<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.</p> <p>Ændret ved:</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/20/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 46.</p> <p>Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af politisk udsat person og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler, EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.</p> <p>Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9.</p> <p>2001/500/RIA: Rådets rammeafgørelse af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold, EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1.</p>	31.12.2010
Forebyggelsesforanstaltninger mod svig og falskmøntneri	
<p>Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.</p> <p>Ændret ved:</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1.</p>	31.12.2010
<p>Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter, EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1.</p> <p>Ændret ved:</p> <p>Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter, EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5.</p>	31.12.2010
<p>Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.</p> <p>Ændret ved:</p> <p>Rådets rammeafgørelse 2001/888/RIA af 6. december 2001 om ændring af rammeafgørelse 2000/383/RIA om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 3.</p>	31.12.2010

Rådets afgørelse 1999/C 149/02 af 29. april 1999 om udvidelse af Europols mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler, EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16.	31.12.2010
Rådets afgørelse 2001/923/EF af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri («Pericles-programmet»), EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50.	31.12.2010
Ændret ved:	
Rådets afgørelse 2006/75/EF af 30. januar 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet), EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40.	
Rådets afgørelse 2006/849/EF af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles-programmet), EUT L 330 af 28.11.2006, s. 28.	
Rådets rammeafgørelse 2001/888/RIA af 6. december 2001 om ændring af rammeafgørelse 2000/383/RIA om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 3.	
Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1.	
Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1.	31.12.2010
Regler om eurosedler og -mønter	
Rådets forordning (EF) nr. 975/98 af 3. maj 1998 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb, EFT L 139 af 11.5.1998, s. 6.	31.12.2010
Ændret ved:	
Rådets forordning (EF) nr. 423/1999 af 22. februar 1999, EFT L 52 af 27.2.1999, s. 2.	
Rådets konklusioner af 10. maj 2009 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter.	31.12.2010
Rådets konklusioner af 23. november 1998 og 5. november 2002 om mønter til samlerbrug.	31.12.2010
Kommissionens henstilling 2009/23/EF af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb, EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52.	31.12.2010
Meddelelse fra Kommissionen 2001/C 318/03 af 22. oktober 2001 om ophavsretlig beskyttelse af designet på euromønternes fælles side (KOM(2001) 600 endelig), EFT C 318 af 13.11.2001, s. 3.	31.12.2010
Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler, EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20.	31.12.2010
Den Europæiske Centralbanks beslutning ECB/2003/4 af 20. marts 2003 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler, EUT L 78 af 25.3.2003, s. 16.	31.12.2010